

Gülerken Ağlamak 12

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 21 Mayıs 2011

Artık Kerim ve Kisho'nun hayatında yeni bir dönem başlıyordu,

Kerim ara sıra kendi kendine söyleniyor;

"Bir bebek, benim ve Kisho'nun bebeği, yani hem Türk bebek, hem Japon bebek..." "Allah'ım acaba nasıl bir bebek ?" Demekten kendini alamıyordu.

Mutluluktan uçan Kisho ise Kerim'in bu söylenmelerine gülerken, "Deli adam, nasıl bir bebek olacak ki, biraz Türk'e, biraz da Japon'a benzeyecek" diye cevap veriyordu.

Sık sık Türkiye'yi ve Japonya'yı arayarak her iki anneye de, gelişmelerden sürekli bilgi veriyor, onların önerilerini dinliyorlardı.

Kerim'in annesi Mukaddes hanım, bir telefon görüşmesi sırasında oğluna ve artık Türkçeyi iyice öğrenen Kisho'ya sıkı sıkı tembih etmişti.

"Aman oğlum, aman kızım, her şey biz insanlar için, şimdi çok mutlusunuz elbette, ancak yarınımızın ne olacağı belli değil" "Öyle hemen, kıyafetti, yataktı, hazırlıklara başlamayın bebek için" Allah korusun sonra bir problem çıkar daha çok üzülürsünüz.

Kerim ve Kisho her ne kadar Mukaddes hanıma, "Haklısın, tamam, yapmayız" dedilerse de, Hemen her çarşıya çıktıklarında, bebek için bir şeyler almadan dönmüyorlardı.

Henüz hamileliğin ikinci ayında, bebek odasını hazırlamışlardı bile, Kerim zaman, zaman Kisho'nun ısrarlarını kıramıyor. Kisho'ya da "Aman annem duymasın diye" sıkı sıkı tembih ediyordu.

Üstelik Kisho; doktorun söylediğine göre genetik nedenlerle "Düşük" tehlikesi taşıyordu. İkinci tehlike de "çok düşük kilolu bir anne adayı olmasıydı."

Bu tehlikeli süreçte Kisho' nun iki defa düşük tehlikesi atlatması ise gözlerini iyice korkutmuştu.

Kerim eşine bir bebek gibi bakıyordu. Bir dediğini iki etmiyor, onu hiç üzmemeye çalışıyor, neredeyse her işi kendisi yapıyordu.

Sonunda korkulan olmuştu. Bir gece sabaha karşı Kerim taksideki işinden eve döndüğünde, içerden

gelen hıçkırıkları duyup, heyecanla yatak odasına koştı.

Kisho yatağın hemen yanında yatağa dayalı vaziyette, iki büklüm ayakta duruyor ve hıçkırarak ağlıyordu. Kerim'in yanına geldiğini görünce acı içinde haykırarak kocasının ellerine sarıldı.

Kerim "Dehşet içinde" Ne oldu Kisho? Neden acı çekiyorsun? Söyle Allah aşkına diye mırıldandı.

Kisho zorla konuşarak "Bebek, galiba bebek geliyor" diye cevap verdi.

Ama nasıl olur? Daha çok erken değil mi? Diye şaşkınlıkla sordu Kerim.

Kisho'nun ise artık konuşacak gücü kalmamıştı.

Yalvaran gözlerle eşine doğru bakıp sadece "Hastane" Diyebildi.

Kerim hemen toparlanarak, Kisho'yu kucakladığı gibi Hastaneye yetiştirdi.

Ama maalesef, doktorlar ameliyathaneden çıktıklarında gelen haber hiç iyi değildi.

Orta yaşın üzerindeki kır saçlı doktor "Başındaki bereyi çıkararak" yanındaki diğer doktorlardan ayrılıp Kerim'in yanına yaklaştı ve ona;

"Her şeye rağmen çok şanslısınız, anneyi kurtardık." " Ama bebek yaşamıyor dediğinde,"

Kerim "yüzünü ellerinin arasına alıp" bir müddet öylece kaldı.

Doktor; Kerim'in yüzünden ellerini indirmek ister gibi eliyle, onun kapanan ellerine iki defa dokundu,

Kerim "başını kaldırarak doktora baktı" ve eşini görüp göremeyeceğini sordu.

Bir iki saat sonra Kisho kendine gelmişti. Kerim karısının başını okşadı ve hiç üzülme, "Tanrı seni bana bağışladı hiç değilse" diye, onun üzüntüsünü hafifletmeye çalıştı.

Kisho ise sürekli göz yaşı döküyordu.

Bir kaç gün sonra evlerine döndüler. Haber Japonya'da ve Türkiye'de de bir an matem havası estirdi, ancak herkes Kisho'nun kurtulmasına sevinerek avunuyordu.

Bir müddet sonra Kerim ve tüm aile olayı kabullenmiş, ancak doktorun daha sonra yapılan

muayenelerde Kisho'nun bir daha çocuk sahibi olamayacağını bildirmesi, herkesi tekrar üzüntüye boğmuştu.

Kisho ise daha bebeğini kaybetmenin şokundan kurtulamadan, kendisine çok erken verilen bu ikinci haberle birlikte, tamamen her şeye, herkese küsmüştü.

Kerim elinden geldiğince eşini teselli etmeye çalışıyor, ancak ne yaparsa yapsın, olanları ona kabul ettiremiyordu. Psikolojik destek alması önerisini ise kisho şiddetle reddediyordu.

Bir sabah eve döndüğünde, Kisho'yu evde bulamadı. Masanın üzerine bıraktığı bir mektupta Japonya'ya gittiğini ve bir daha dönmeyeceğini yazmıştı.

İlerleyen günlerde, Kerim Japonya'yı arayarak, kayınvalidesine, kayınpederine sürekli Kisho ile görüşmek istediğini söylemesine rağmen Kisho kesinlikle Kerim'le görüşmedi.

Masmavi umutları, hayalleri vardı. Ayrılık hiç akıllarına gelmemişti.

Dünyanın iki ucundan gelerek "Avusturalya' da birleşen ve birlikte atan iki yürek, ansızın umulmadık bir darbe almıştı."

Sonunda bu mutlu evlilik, anlaşılmaz bir şekilde, Kisho'nun sürekli kendisini suçlaması nedeniyle ayrılıkla bitti.

Dünyanın iki ayrı ucunda bir birlerini hiç tanımadan kaderleri birleşen iki anne, önce doğarken kaybettikleri torunları için, sonra da bu yüzden sonlanan "Yavrularının mutlu evliliği için, bir birlerinden habersiz göz yaşı döktüler."

Devamı var